

Com es finança l'Església?

El passat dia 6 d'abril es donava el tret de sortida a la campanya de la Declaració de la renda. Per aquest motiu, durant aquestes properes setmanes abordarem diferents qüestions relacionades amb el finançament de l'Església.

En aquesta campanya és necessari que tothom sigui conscient de la importància de marcar les dues caselles solidàries de l'assignació tributària: la destinada a l'Església catòlica i la d'Altres fins socials d'interès general. Considerem que la millor manera de conscienciar tothom, fruit de l'exercici de transparència que l'Església de Tarragona està duent a terme, és informar-vos amb detall sobre qüestions relacionades amb l'economia de l'Església.

Així, doncs, comencem per una qüestió clau: Com es finança l'Església? L'Estat aporta fons del seu pressupost al nostre sosteniment?

L'Església es finança per dues vies principals: per una banda per l'assignació tributària, és a dir, per les aportacions provinents de tots aquells —creients i no creients— que marquen la creueta a la Declaració de

renda. Amb aquest gest estan aportant al voltant d'un 25% del total dels ingressos que es reben. L'altra via de finançament és la que prové de les col·lectes, les donacions, els llegats, les subscripcions periòdiques que els fidels realitzen voluntàriament, que són al voltant d'un 55%. La resta d'entrades provenen dels ingressos per serveis i del patrimoni, i representen al voltant d'un 20% del pressupost.

Així, doncs, queda clar que l'Església obté els seus ingressos únicament de les aportacions que rep voluntàriament de tots aquells que creuen en aquest gran projecte, i per tant no és cert que hi hagi una assignació en els pressupostos generals de l'Estat per al sosteniment de l'Església.

Daniel Sobradillo Cardona, ecònom diocesà

Hi ha altres moments d'un silenci atent, quan escoltem la Paraula de Déu tant en les lectures com, especialment, en l'Evangeli que escoltem a peu dret per ajudar-nos a prestar-hi atenció. Uns temps de silenci d'escolta i uns temps de silenci d'introspecció.

A l'Advent i a la Quaresma també ens convida l'Església a mantenir el silenci durant l'ofertori com un signe de vivència més intensa d'aquests temps privilegiats de preparació per als dos grans esdeveniments de la nostra salvació: el naixement del Fill de Déu i la seva passió, mort i resurrecció.

La nostra societat té molt sovint por al silenci, el defuig cercant sempre el brogit d'una música, de l'aparell de ràdio o televisió, del mòbil i tants altres elements que ens faciliten la comunicació però ara ens creen dependència i, en certa manera, ens esclavitzen. Durant la celebració dominical de l'eucaristia, que diumenge rere diumenge és un record de la celebració pasqual, gaudim també dels moments de silenci; quan cal amb l'orella atenta a la Paraula, sempre nova i enriquidora, quan toqui atents al silenci en el qual Déu parla.

Fra Octavi Vilà, abat de Poblet (O. Cist)

celebrem la fe

El silenci

Diu el Cohèlet (el llibre de l'Eclesiastès) que hi ha «un temps de callar i un temps de parlar». També durant la celebració eucarística hi ha un temps per al silenci i un temps per a la participació activa amb la nostra veu. El Missal mateix ens recomana uns petits espais de silenci durant l'acte penitencial, abans de l'oració col·lecta, que ve a ser com un petit resum de tota la celebració eucarística, després de l'Evangeli o de l'homilia i després de la comunió.

Lectures

L'Ascensió del Senyor

Lectura dels Fets dels Apòstols (1, 1-11)

En la primera part del meu llibre, Teòfil, he parlat de tot el que Jesús va fer i ensenyar, des del principi fins al dia que fou endut al cel, després de confiar, en virtut de l'Esperit Sant, la seva missió als apòstols que ell havia elegit. Després de la passió, se'ls presentà viu, i ho comprovaren de moltes maneres, ja que durant quaranta dies se'ls aparegué, i els parlava del regne de Déu. Estant reunit amb ells, els manà que no s'allunyessin de Jerusalem i els digué: «Espereu aquí la promesa del Pare que va sentir dels meus llavis quan us deia que Joan havia batejat només amb aigua; vosaltres, d'aquí a pocs dies, sereu batejats amb l'Esperit Sant.» Els qui es trobaven reunits li preguntaven: «Senyor, és ara que restablireu la reialesa d'Israel?» Ell els contestà: «No és cosa vostra de saber quins temps i quines dates ha fixat l'autoritat del Pare, però quan l'Esperit Sant vindrà sobre vosaltres rebreu una força que us farà testimonis meus a Jerusalem, a tot el país dels jueus, a Samaria i fins als límits més llunyanos de la terra.» Quan hagué dit això s'enlairà davant d'ells, i un núvol se l'endugué, i el perderen de vista. Encara s'estaven mirant al cel com ell se n'anava, quan es presentaren dos homes vestits de blanc, que els digueren: «Homes de Galilea, per què us esteu mirant al cel? Aquest Jesús que ha estat endut d'entre vosaltres cap al cel tornarà de la manera com vosaltres acabeu de contemplar que se n'anava al cel.»

Salm responsorial [46, 2-3.6-7.8-9 (R.: 6)]

Aplaudiu, pobles de tot el món, aclameu Déu amb entusiasme. El Senyor és l'Altíssim, el terrible, Rei de reis a tot el món.

R. Déu puja enmig d'aclamacions, al so dels corns puja el Senyor.

O bé: Al-leluia.

Déu puja enmig d'aclamacions, al so dels corns puja el Senyor. Canteu a Déu, canteu-li, canteu al nostre rei. R.

Mentre els beneïa era emportat amunt cap al cel

Tots hem viscut l'experiència de l'absència física d'una persona estimada. La trobem a faltar però la seva memòria continua viva en nosaltres i quan la recordem potser ens adonem de qualitats i virtuts que potser quan la teníem a prop ens havien passat desapercebudes... però des del record, quan pensem en ella les descobrim. Des de la distància pensem en el que ha estat per a nosaltres, en tot allò que d'ella hem après, en tot allò que hem rebut... i tot ens porta a estimar-la més.

Una cosa semblant passa amb l'Ascensió de Jesús al Cel. Els Apòstols, tot recordant a partir d'ara la seva Paraula i la seva obra, i amb l'acció de l'Esperit Sant, entindran més bé el seu missatge; el podran pair millor i de ben segur que descobriran moltes coses de Jesús que quan el tenien amb ell físicament els havien passat desapercebudes... i així podran predicar en nom d'ell a tots els pobles. L'Ascensió no és, doncs, cap absència, sinó una nova presència.

Esperit Sant, do que el Pare avui ha promès, veniu a nosaltres i feu vida en nosaltres la Bona Nova perquè són molts els qui l'únic Evangeli que llegiran serà el que veuran en el testimoniatge dels qui ens deixem portar per vos.

Que és rei de tot el món, canteu a Déu un himne. Déu regna sobre les nacions, Déu seu al tron sagrat. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (1, 17-23)

O bé: He 9,24-28.10,9-23

Germans, demano al Déu de nostre Senyor Jesucrist, el Pare gloriós, que us concedeixi els dons espirituals d'una comprensió profunda i de la seva revelació, perquè conegueu de veritat qui és ell; li demano també que il·lumini la mirada interior del vostre cor perquè conegueu a quina esperança ens ha cridat, quines riqueses de glòria us té reservades l'heretat que ell us dona entre els sants. Que conegueu també la grandesa immensa del poder que obra en vosaltres, els creients, vull dir l'eficàcia de la seva força i de la seva sobirania amb què obrà quan ressuscità el Crist d'entre els morts, i el féu seure a la seva dreta dalt el cel, per damunt de tots els governants i dels qui tenen autoritat, poder o senyoria, per damunt de tots els títols que es poden donar en el nostre món i en l'altre. Tot ho ha posat sota els seus peus, i a ell l'ha fet cap de tot i l'ha donat a l'Església, que és el seu cos i el seu complement, ell que té en totes les coses la seva plenitud.

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (24,46-53)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Així ho diuen les Escripures: El Messies havia de patir i de ressuscitar el tercer dia, i calia predicar en nom d'ell a tots els pobles, començant per Jerusalem, la conversió i el perdó dels pecats. Vosaltres en sou testimonis. Ara, jo us enviaré el do que el Pare ha promès, i vindrà sobre vosaltres; no us mogueu de la ciutat fins que haureu estat revestits del poder que us vindrà de dalt.» Després se'ls endugué fora, fins a prop de Bet-Hània, alçà les mans i els beneí. Mentre els beneïa, s'allunyà d'ells portat amunt cap al cel; ells es prosternaren adorant-lo. Després, plens d'una alegria immensa, se'n tornaren a Jerusalem. I continuament eren al temple donant gràcies a Déu.

Mirada endins Xavier Roig Rovira, pvre.

full dominical

..... als 4 vents

El cel i el Cel

Una reflexió sobre l'Ascensió del Senyor resulta difícil, perquè les paraules no sempre són capaces de captar el que succeeix en tota la seva plenitud.

En el llenguatge habitual tots sabem què és un ascens: passar d'una posició a una altra més elevada. La conquesta de l'espai, des dels viatges en globus fins als astronautes, és la història d'una ascensió cada vegada més gran. Per altra banda, ascendir no sols significa pujar físicament. Quan es parla d'un ascens en la carrera militar o en el món de l'empresa, o un ascens d'un equip de futbol, el significat és assumir una posició millor.

El relat de sant Lluc en els Fets dels Apòstols ens diu que els Apòstols van veure'l enlairar-se «davant d'ells; un núvol se l'endugué, i els seus ulls el deixaren de veure». I encara, que dos àngels es van presentar i van preguntar: «Homes de Galilea, per què us esteu mirant al cel? Aquest Jesús que ha estat endut d'entre vosaltres cap al cel, vindrà tal com heu vist que se n'hi anava.»

Hi ha persones que només si els donem la mà podran «ascendir», posar-se dempeus

En el llenguatge escrit distingim entre el cel, així amb minúscula, i el Cel. És una distinció que pot ajudar-nos a entendre la festa d'avui. Jesucrist, després de la seva vida a la terra, se'n va al Pare. Com va dir Romano Guardini, abandona la història per entrar en l'eternitat.

Cal fer, però, una excepció: se'n va per tornar. I encara més: la seva presència en nosaltres roman, no de forma humana com en la seva vida a Palestina, limitada a un temps històric, però sí d'una manera espiritual i no per això menys real. La seva presència no és un simple record, com el d'un ésser estimat que va morir. Dit d'una altra manera: Jesucrist se'n va, però es queda ja per sempre amb nosaltres.

Al costat d'aquesta reflexió, en aquesta festa podem fer-nos-en una altra, mirant cap als altres: Els ajudo a ascendir en la seva vida? Com a cristians no hem de mostrar-nos indiferents al que passa al nostre voltant. Hi ha persones caigudes que només si els donem la mà podran «ascendir», posar-se dempeus. Estan tocant fons, des del punt de vista econòmic o espiritual. Potser els falta un ajut per a menjar o per a pagar la llum, o una persona amiga amb qui parlar i a qui confiar-se.

Ajudar-los en aquesta ascensió és la manera més cristiana de celebrar l'Ascensió de Jesucrist, que ens aixeca a tots del pecat.

+ Jaume Pujol Balcells

Arquebisbe metropolità de Tarragona i primat

DESTAQUEM...

—Avui, Jornada Mundial de les Comunicacions Socials. Comunicació i misericòrdia: un encontre fecund (p.4)

—Com es finança l'Església? Campanya de la Renda. Perquè rere cada X hi ha una història (p.5)

LA MISERICÒRDIA EN ELS PARES DE L'ESGLÉSIA

San Agustí, doctor de la misericòrdia (I)

Agustí d'Hipona és la personalitat més gran de l'Església antiga d'Occident. La seva vida i el seu pensament, a cavall dels segles IV i V, només són comprensibles si ens hi apropem coneixent la profundíssima marca que va deixar en ell l'experiència personal de la misericòrdia de Déu. Per això, una mirada a l'ensenyament dels pares de l'Església sobre la misericòrdia no pot deixar de detenir-se en el bisbe d'Hipona.

El llarg itinerari de recerca de la veritat —a l'escola dels maniqueus o a la recol·lecció de reconeixements i de prestigi— va portar Agustí a unes respostes que sempre li semblaven insuficients. En un moment donat, va experimentar el vertigen que li suposava no trobar cap punt ferm i, als peus del bisbe Ambrós de Milà, va redescobrir la fe cristiana de la seva mare Mònica que en la joventut havia rebutjat. Per a l'inquiet Agustí va ser un moment de salvació que la misericòrdia de Déu obrava en ell. Ho expressa amb una imatge molt bella, anys després quan, essent bisbe d'Hipona, s'adreçava als fidels dient en un sermó: «Ple d'orgull m'atrevia a buscar (en les Escripures) allò que només un humil pot trobar. Amb quanta seguretat apreneu vosaltres que, encara petits, esteu en el niu de la fe i rebeu l'aliment espiritual! En canvi, jo, desgraciat, pensant-me capaç de volar vaig abandonar el niu i, abans d'enlairar el vol, vaig caure a terra. Però el Senyor, en la seva misericòrdia, em va aixecar per tal que no morís aixafat pels vianants i em va posar de nou al niu.»

La misericòrdia, per tant, parla al cor de la persona, a allò que li és més profund, i li permet fer experiència de la naturalesa amorosa de Déu. Per altra part, la misericòrdia és una via, al costat de la veritat i de la llibertat, que possibilita a l'home conèixer-se a ell mateix, anar al fons de la seva pròpia realitat. No en va, remarca Agustí, la paraula *misericòrdia* té cor en la seva arrel. I, precisament, per al nostre autor, la paraula cor expressa el misteri de la persona, l'interior més profund de l'home a la recerca de sentit. La misericòrdia de Déu, que penetra en el més amagat de la persona, ofereix una llum que guareix i orienta aquesta recerca existencial. Des d'aquí pren sentit la famosa sentència del Sant a les seves *Confessions*: «I és per aquests graons que vaig rodolar fins al fons de l'abisme, ple de fatiga i devorat per la falta de veritat. I vós, Déu meu, tinguéreu misericòrdia de mi quan encara no us reconeixia. Mentre us buscava [...] vós éreu dins meu més interior que allò més íntim meu.»

PUBLICACIÓ

OBRES DE MISERICÒRDIA... AMB ULLS DE NEN

Ed. Humanitats. Col·lecció Amb Ulls de Nen. Març 2016. 146 p. Amb llicència eclesialística. PVP: 2,00 €.

Les il·lustracions ajuden a entendre, viure i imitar les obres de misericòrdia. Amb cadascuna de les obres de caritat o misericòrdia representades en aquest llibret se'ns convida a veure en què consisteix estimar el proïsme i practicar el que s'hi veu. En contemplar detingudament les catorze maneres que l'Església proposa per a la pràctica de la caritat, tots aprenem a donar-nos als altres. Donar el nostre temps, regalar el nostre millor somriure i donar el nostre suport als qui estan necessitats del nostre afecte. Aprenem la lliçó que ens dóna Jesús: donar-se als altres.

L'escolanet, per Joan M. Padrell, pvre.

en un minut

—**Sant Crist de la Sang de Reus.** El diumenge dia 24 d'abril la Reial Congregació de la Puríssima Sang de Nostre Senyor Jesucrist de Reus va organitzar un pelegrinatge encapçalat pel Sant Crist de la Sang i presidit pel Sr. Arquebisbe. El darrer es va fer l'any 1984, fa més de trenta anys, amb motiu de l'Any Jubilar de la Redempció decretat pel papa sant Joan Pau II. El Sant Crist va sortir de l'església de la Puríssima Sang fins a la plaça de la Pastoreta des d'on es va iniciar el pelegrinatge. La Junta de Govern de la Reial Congregació va portar el Sant Crist, amb l'escorta dels Armats de la Sang i els membres de les seccions de la Congregació. En arribar al temple jubilar en aquest Any Sant de la Misericòrdia es va traspassar la Porta Santa i es va celebrar l'eucaristia, presidida pel Sr. Arquebisbe i concelebrada per Mn. Creu Saiz, prior de Sant Pere i rector de la Parròquia de la Puríssima Sang juntament amb altres preveres de la ciutat. En acabar, el Sant Crist de la Sang va tornar al temple parroquial.

—**Creu de Sant Jordi.** El Govern de la Generalitat ha distingit, un any més, amb la Creu de Sant Jordi vint-i-set personalitats i tretze entitats, entre ells el Sr. Josep Sendra Navarro, que va ser director de Càritas Diocesana de Tarragona entre els anys 1972 i 1978. També, en l'àmbit d'Església, han estat

Litúrgia de la setmana

Cicle C / Litúrgia de les Hores: Semana III

Diumenge, 8: L'Ascensió del Senyor (Sol) [Ac 1, 1-11; Salm 46, 2-3.6-7.8-9; Ef 1, 17-23, o bé: He 9, 24-28; 10, 19-23; Lc 24, 46-53 (LE/LH pròpies)]

Dilluns, 9: [Ac 19, 1-8; Salm 67, 2-3.4-5 ab.6-7ab; Jn 16, 29-33] *Sant Isaïes*

Dimarts, 10: Sant Joan d'Àvila, prevere i doctor de l'Església (MO) [Ac 20, 17-27; Salm 67, 10-11.20-21; Jn 17, 1-11a]

Dimecres, 11: [Ac 20, 28-38; Salm 67, 29-30.33-35a.35bc i 36c; Jn 17, 11b-19] *Sant Anastasi*

Dijous, 12: [Ac 22,30; 23, 6-11; Salm 15, 1-2 i 5.7-8.9-10-11; Jn 17, 20-26] *Sant Nereu i Sant Aquileu, màrtirs*; o bé *Sant Pançraç, màrtir* (ML)

guardonats la Fundació Pere Tarrés pel conjunt del seu treball en el foment de l'educació en el temps lliure, el voluntariat, la millora de la intervenció social i l'enfortiment del teixit associatiu, i la religiosa de la Companyia de Santa Teresa de Jesús, Maria Victòria Molins, pel seu compromís amb les persones més desfavorides. El lliurament dels guardons va tenir lloc el dia 26 d'abril.

—**Cristians perseguits.** El diumenge dia 17 d'abril va tenir lloc un nou «7d10» (Set de Déu), l'espai celebratiu i de formació organitzat per la Delegació diocesana de pastoral de joventut. Després de celebrar l'eucaristia els joves van escoltar el testimoni del jove periodista Jaume Vives, director del documental *Guardianes de la fe*, el qual ha viatjat diverses vegades al Líban i a l'Iraq per tal de poder conèixer de primera mà el drama i la realitat dels germans cristians que són perseguits a causa de la fe. El seu testimoni vivencial va sacsejar el cor de tots els presents en conèixer la realitat de tantes comunitats cristianes que han d'abandonar els seus pobles, perdent-ho tot i sense renunciar a Crist, al contrari, reafirmant el seu testimoni i la seva vivència d'amor amb Déu. Vives va animar a continuar pregant per aquests testimonis que no sucumbeixen davant la força i la violència extrema, i a renovar de manera autèntica i profunda el nostre testimoni a casa nostra.

preguem amb l'Església

El Sant Pare encomana a l'Apostolat de l'Oració, per a aquest mes de maig de 2016, les següents intencions per a la pregària:

Intenció universal: Perquè en tots els països del món les dones siguin honorades i respectades i sigui valorada la seva aportació social imprescindible.

Intenció per a l'evangelització: Perquè es difongui en les famílies, comunitats i grups, la pràctica de resar el sant rosari per l'evangelització i per la pau.

Divendres, 13: [Ac 25, 13-21; Salm 102, 1-2.11-12.19-20ab; Jn 21, 15-19] *La Mare de Déu de Fàtima* (ML)

Dissabte, 14: Sant Maties, apòstol (F) [Ac 1, 15-17.20-26; Salm 112, 1-2.3-4.5-6.7-8; Jn 15, 9-17. *Missa vespertina de la vigília de Pentecosta:* Gn 11, 1-9; o bé: Ex 19, 38a.16-20b; o bé: Ez 37, 1-14; o bé: Jl 2, 28-32; Salm 103, 1-2a.24 i 35c.27-28.29bc-30; Rm 8, 22-27; Jn 7, 37-39 (LE/LH pròpies)]

Diumenge, 15: Diumenge de Pentecosta (Sol) [Ac 2, 1-11; Salm 103, 1ab i 24c. 29bc-30.31 i 34; 1Co 12, 3b-7.12-13; Jn 20, 19-23, o bé Jn 14, 15-16.23b-26 (LE/LH pròpies)] Finalitza el temps de Pasqua

2016 agenda

Avui, 8 de maig

—**31a Trobada de cristians del Baix Penedès a Reus** amb motiu de l'Any Sant de la Misericòrdia. Es visitarà l'església prioral de Sant Pere Apòstol i, seguidament, a les 19.00 h, hi haurà l'eucaristia al Santuari de la Mare de Déu de Misericòrdia presidida pel Sr. Arquebisbe.

9 de maig

—**Jubileu de Siurana.** A les 12.00 h el Sr. Arquebisbe presidirà la missa, a les 16.30 h, a l'interior de l'església, es resarà el sant rosari i seguidament començarà la processó amb el Santíssim Sagrament i es beneiran els quatre termes.

—**Acte en el desè aniversari de la Fundació Bonanit,** al servei de les persones sense llar, amb el tema «Gaudí i la misericòrdia». L'acte, que comptarà amb una conferència i un concert, tindrà lloc al Teatre Metropol de Tarragona, a les 19.00 h. L'entrada és lliure.

11 de maig

—**XXX Trobada interdiocesana del moviment de gent gran Vida Creixent a Montserrat** amb el lema «Santa Maria, Mare de Misericòrdia, consol dels penitents i esperança dels pobres». Per a més informació i inscripcions es pot trucar al tel. 606 717 897.

14 de maig

—**Formació per als joves que participaran a la Jornada Mundial de la Joventut** de Cracòvia (Polònia) aquest estiu. La formació serà a la Casa dels Concilis de 10.00 h a 12.30 h.

—**Curs intensiu de preparació al matrimoni** adreçat a aquelles parelles que no poden assistir a les formacions programades als arxiprestats. Es farà al Col·legi Sant Domènec de Guzman de Tarragona (Les Dominiques), de 10.00 a 19.00 h. Organitza la Delegació diocesana de pastoral familiar.

—**Vetlla arxiprestal de Pentecosta a Tarragona,** a la Parròquia de Sant Joan Baptista. A les 21.00 h hi haurà una conferència sobre el tema «L'Esperit ens empeny a la Misericòrdia», a càrrec de Mn. Jaume Gené, missioner de la Misericòrdia. I a les 22.00 h hi haurà la celebració de l'eucaristia presidida pel Sr. Arquebisbe.

—**Vetlla arxiprestal de Pentecosta a Reus.** Tindrà lloc al Santuari de la Mare de Déu de Misericòrdia de Reus, a les 22.00 h. Organitza l'arxiprestat de Reus.

15 de maig

—**Reflexió sobre l'encíclica Laudato si'**, a càrrec de Mn. Norbert Miracle. Al Monestir de Sant Josep i Santa Anna (Germanes Carmelites Descalces de Tarragona), al carrer del Carme 2, a les 18.30 h.

missatge

Comunicació i misericòrdia: un encontre fecund

Allò que diem i com ho diem, cada paraula i cada gest hauria d'expressar la compassió, la tendresa i el perdó de Déu amb tots. L'amor, per la seva naturalesa, és comunicació, porta a l'obertura, no a l'aïllament. I si el nostre cor i els nostres gestos estan animats per la caritat, per l'amor diví, la nostra comunicació serà portadora de la força de Déu.

[...] Faig una crida sobretot a tots aquells que tenen responsabilitats institucionals, polítiques i de formar opinió pública, perquè estiguin sempre atents a la manera d'expressar-se quan es refereixen a qui pensa o actua de manera diferent, o a qui ha comès errors. És fàcil cedir a la temptació d'aprofitar aquestes situacions i alimentar d'aquesta manera les flames de la desconfiança, de la por i de l'odi. Es necessita, però, valentia per a orientar les persones cap a processos de reconciliació.

[...] La misericòrdia pot ajudar a mitigar les adversitats de la vida i a oferir calor a aquells que han conegut només la fredor del judici. Que l'estil de la nostra comunicació sigui de tal manera que superi la lògica que separa netament els pecadors dels justos. [...] Paraules i gestos durs i moralistes corren el risc d'enfonsar més aquells als quals voldríem conduir a la conversió i a la llibertat, reforçant el seu sentit de negació i de defensa.

[...] Per això és fonamental escoltar. Comunicar significa compartir, i per a compartir cal escoltar, acollir. [...] Escoltar mai no és fàcil. A vegades és més còmode fingir que som sords. Escoltar significa posar atenció, tenir desig de comprendre, de valorar, respectar, custodiar la paraula de l'altre.

[...] L'encontre entre la comunicació i la misericòrdia és fecund en la mesura en què genera una proximitat que se solidaritza, consola, guareix, acompanya i celebra. En un món dividit, fragmentat, polaritzat, comunicar amb misericòrdia significa contribuir a la bona, lliure i solidària proximitat entre els fills de Déu i els germans en humanitat.

(Del missatge del papa Francesc per a la 50a Jornada Mundial de les Comunicacions Socials. 24 de gener de 2016).